

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон” № 17, ет.3-5, тел.факс 989 48 66

Изх.№ *СС-01-3...*
Дата *22.07.2011*

ДО
Г-ЖА МИРОСЛАВА ТОДОРОВА
СЪДИЯ В СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД
НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-ти състав

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ АНА КАРАИВАНОВА, ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР НА
ИНСПЕКТОРАТА КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ОТНОСНО: Писмо от 07.07.2011 г.

Възражение вх.№ към СС-01-3/11 от 20.07.2011 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ТОДОРОВА,

В Инспектората към Висшия съдебен съвет постъпи Ваше писмо от 07.07.2011 г., в което излагате съображенията си относно резултатите от извършената проверка на Наказателното отделение на Софийски градски съд в частта, която конкретно засяга Вашата дейност за периода от 01.01.2010 г. до 30.06.2011 г. Тъй като Актът на ИВСС е с изх. № СС -01-3/11.07.2011 г., разсъжденията в писмото имат изпреварващ характер, както изрично е посочено във въвеждащата част на изложението. В обръщението е направено **изпреварващо искане** до Инспектората за упражняване на правомощията му по чл. 54, ал.1, т.6 от ЗСВ - да направи по отношение на Вас предложение за **налагане на дисциплинарно наказание**. Изразеното становище намира своята обосновка, според Вашите обяснения, в разпространена неофициална информация, относно бъдещите намерения на проверяващия орган, преди същите да бъдат обективирани в крайния акт от извършената проверка.

Допълнителното възражение от 20.07.2011 г. по реда на чл. 58, ал.3 от ЗСВ е изготвено и подадено в срок, след връчването на акта на 13.07.2011 г.

Изготвянето на настоящото становище е съобразено с момента, когато резултатите от проверката са отразени в Акта на Инспектората и имат официален характер. Предмет на обсъждане са единствено въпросите от

компетентността на Инспектората, очертана в чл. 54, ал.1 от ЗСВ и ограничена от конституционната норма на чл. 132а, ал.6 от основния закон.

След запознаване с възраженията главният инспектор намира същите за неоснователни по следните **СЪОБРАЖЕНИЯ**:

НЕОСНОВАТЕЛНО е възражението, което се отнася до констатациите и възприетите въз основа на тях изводи за системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони.

Задачата на проверката на Инспектората, формулирана в Заповед № СС-01-01-3/14.06.2011 г. по чл.58 от ЗСВ, е „по спазването на сроковете по **НПК**”. Поради това изисканите справки, извършените проверки, направените констатации и изводи от проверяващия екип се свеждат до изследване на работата на магистратите от наказателното отделение на СГС само по този показател – спазване на сроковете по **НПК**.

Проверката на 25-ти състав НК за 2010 г. сочи, че по 45 дела съдебните актове са постановени извън сроковете по чл. 308, ал.2 и чл. 340, ал.1 от **НПК**. Констатирана е забава от 1 година и от над 1 година по 15 наказателни общ характер дела (нохд) и по въззивни наказателни общ характер дела (внохд). По други дела е установено неспазване на сроковете от 11, 10, 8, 7, 6, 5, 4 и 3 месеца.

През 2011 г., за периода 01.01.2011 до 30.06.2011 г. е допуснато неспазване на сроковете по 10 дела - наказателни общ характер и въззивни наказателни дела (както е отбелязано обобщено в книгите за откритите заседания на съответния 5-ти въззивен състав) с 4, 3 и 2 месеца.

Получена е информация за 2 наказателни общ характер дела, приключили преди 2010 г., по които мотивите са изготвени през 2011 година, при **драстично неспазване на сроковете** по чл. 308 от **НПК** с 3 години и 10 месеца по едното и 3 години и 5 месеца по другото дело.

Тези констатации са отразени на страници от 83 до 88 вкл. от Акта. Те се основават на обективни данни, изхождащи от съда и констатирани от проверяващия екип. Интерпретациите на тези факти, които се позовават на изследване на причините за допуснатата забава, посочени в изпреварващото становище и възражението като обективно препятстващи спазването на законоустановените срокове, са неприемливи като правни съображения. Напомняме, че неспазване на сроковете по Ваши дела е установено и при предишни проверки, извършени от АС-София и от Инспектората към ВСС.

НЕОСНОВАТЕЛНО е възражението, че не е взета под внимание предходната натовареност на съдията.

Такъв анализ е извършен от проверяващия орган и е отразен на стр. 82 от акта. Обсъдена е натовареността на състава – общо постъпили дела, висящи в началото на проверявания период, общо свършени дела, решени, прекратени производства и т.н. Преценено е, че натовареността на състава е в

рамките на средностатистическите показатели за наказателното отделение на Софийски градски съд.

Обръщаме внимание, че организацията на административната дейност в работата на съдебния орган е от компетентността на административния ръководител, в случая на Софийски градски съд, определена в чл. 86, ал.1, т.1 от ЗСВ.

НЕ СЕ ВЪЗПРИЕМА противопоставянето на критериите качество - сročност за оценка на дейността на магистрата като аргумент в посока на омаловажаване на изискванията и задълженията за решаването на делата в законоустановените срокове, тъй като тези показатели не са взаимноизключващи се. Не без значение е обстоятелството, че преценката по показателя „качество” на дейността по правоприлагането се извършва по различен ред и е извън компетентността на Инспектората към ВСС, поради което паралелното им обсъждане в настоящото становище, във връзка с извършената проверка е правно недопустимо.

НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРИЕТ И АРГУМЕНТЪТ ЗА СЛОЖНОСТТА на делата, посочен като основание и обективна причина в случаите на неспазени срокове. Законодателят е отчел тази особеност в работата по правоприлагането, поради което в чл. 308 от НПК е предвидил две хипотези: в ал. 1 е прогласено, че мотивите могат да бъдат изготвени и след обявяване на присъдата, но не по-късно от петнадесет дни; в ал.2 е предвидил по-дълъг срок - по дела, които представляват фактическа или правна сложност, мотивите могат да бъдат изготвени и след обявяването на присъдата, но не по-късно от тридесет дни.

ЗАДЪЛЖИТЕЛНОСТТА НА СПАЗВАНЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИТЕ СРОКОВЕ е правно регламентирана в процесуалния закон.

Напомняме, че процесуалните норми на чл. 308, ал.2 и чл. 340, ал.1 от НПК въвеждат срокове, чието спазване не е поставено под условие и не се оценяват по различни мерни системи според конкретната ситуация и конкретен съд.

Именно поради принципа, че спазването на законоустановения или разумния срок е **установено със закон задължение**, неизпълнението му се квалифицира като нарушение на служебните задължения – чл. 307, ал.4, т.1 от ЗСВ. Освен персоналните санкции за нарушителите, **превишаването на разумната продължителност** на производствата, което включва и произнасянето на съдебните актове, е основание за присъждане на обезщетения за вреди, нанесени от държавата, т.е., това не е само проблем на съдебната система, а и **сериозен проблем за цялото общество**.

Неведнъж сме имали случай да отбележим, включително и в отговор на колективно възражение на съдии срещу констатациите от проверката на Софийски районен съд, с което без съмнение сте запозната, че задължението на съдиите да решават разпределените им дела или преписки в определения

срок е въведено с чл. 12, ал.2 и чл. 210, т.1 от ЗСВ, както и с чл. 6, т. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС). Отново напомняме, че ЕСПЧ приема, че „претовареността на съдебните органи не е извинение за превишаване на разумните срокове”.

Поради това, проверката за спазването на процесуалните срокове от страна на съда при решаването на делата е включена като приоритетно задължение в правомощията на Инспектората към ВСС, а този показател е предмет на мониторинг от Европейската комисия.

ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ДА СЕ ИНИЦИИРА ПРОЦЕДУРА ЗА САНКЦИОНИРАНЕ на нарушението на сроковете е вменено в правомощията на Инспектората към ВСС с нормата на чл. 54, ал.1, т. 5 и 6 от ЗСВ. При нарушения, установени при осъществяване на дейностите по т. 1 - 3, той **сигнализира** административния ръководител на съответния орган на съдебната власт и Висшия съдебен съвет (т.5), и **прави предложения за налагане на дисциплинарни наказания** на съдии, прокурори, следователи и административни ръководители на органите на съдебната власт (т.6).

Не е необходимо да уточняваме в настоящото становище, адресирано до съдия от СГС, че не е въпрос за целесъобразност или лично решение на главния инспектор дали проверяващият орган трябва да изпълни тези свои задължения, съставляващи част от предмета на неговата дейност.

Поради това изпреварващата молба до Инспектората за самопредлагане за наказание, независимо от декларираните подбуди, е лишено от правен смисъл и може евентуално да бъде оценена като литературен похват, използван в изложението за постигане на обратното внушение – да не бъде направено предложение за наказание. Кое се потвърждава от заеманата нова позиция във възражението, различна от предварителното писмо.

НЕ СА В ОБХВАТА НА ПРОВЕРКАТА, а следователно и на настоящото становище обществената и професионална заетост (извън задълженията като съдия) на проверявания магистрат, подробно разгледани и в двата материала. По изложените по-горе съображения те са без правно значение и не могат да повлияят на оценката за работата по показателя „спазване на процесуалните срокове”. Като оценяваме, обаче, значимостта на тези задължения, намираме, че те засилват в морален аспект необходимостта от стриктно спазване на всички задължения, произтичащи от закона при изпълнение на заеманата длъжност „съдия в Софийски градски съд”.

По изложените съображения, главният инспектор намира, че не са налице основания за промяна на констатациите и възприетите въз основа на тях изводи в Акт за извършена проверка по Заповед № СС-01-3/14.06.2011 г. в оспорваната им част.

НХП

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:

АНА КАРАЙВАНОВА

